

РЕШЕНИЕ

№ 5288

гр. София, 31.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 31.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2061** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Н. Н. – юристконсулт и пълномощник срещу Решение № Ж- 65 от 28.01.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрк.К. оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з., в които излага твърдения, които противопоставя на тези, направени в жалбата моли, тя да не се уважава.

Заинтересованата страна- [фирма] не изпраща представител в с.з. и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 7-ми състав, след като обсъди

доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С решение № Ж- 65 от 28.01.2021г. на КЕВР на основание чл. 22, ал.1, ал.5 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е задължено [фирма] в едномесечен срок да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на [фирма] и в седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

Производството пред КЕВР е образувано по жалба с вх. № Е-,ИН-00-1001/19.11.2020г. от Ц. К. Я. – управител на [фирма]- заинтересована страна в настоящото производство, относно местоположението на средството за търговско измерване (СТИ) за обект с измервателна точка № (ИТН) 2793826, с местоположение курортен комплекс „Слънчев бряг“, като се излагат твърдения за съмнение за неправилно начислени количества електрическа енергия и липса на визуален контрол на показанията, поради невъзможен достъп до електромер, тъй като местоположението му е в сграда, съседна на захранвания имот, до която жалбоподателката няма свободен достъп.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с което е изискано становище от електроразпределителното дружество, което е постъпило в Комисията с писмо с вх. № Е- 11ИН-00-1001 от 22.12.2020 г. С цитираното писмо енергийния оператор е предоставил и мотивирано становище по случая, в което твърди, че [фирма] е титуляр на ИТН 2793826, която идентифицира небитов клиент – офис на туристическа агенция, намиращ се в к.к. Слънчев бряг, ул. първа, [община], като на 07.10.2020г. от страна на дружеството и постъпила жалба до [фирма] за извършване на проверка по компетентност. От извършената проверка на служителите на електроразпределителното дружество е установено, че СТИ се отчита редовно, съгласно система за дистанционен отчет, което минимализира възможността за нерегламентирана намеса от страна на трети лица, без същата да стане известна на [фирма]. С. проверката схемата на свързване на електромера е правилна, към меренето на клиентите няма други присъединени проводници и електромерното табло е изпълнено по проект.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-116 от 25.01.2021г. (лист 21 от делото). Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 18 от 28.01.2020г. (лист 17 и сл.), в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното решение № Ж- 65 от 28.01.2021г. енергийният регулатор е установил, че от приложените към преписката доказателства, безспорно е видно, че [фирма], не е съобразил действията си със закона, поради което и са му дадени задължителни предписания.

Решението е оспорено пред АССГ с жалба вх. № Е-11ИН-00-1001 от 19.02.2021г. по описа на КЕВР.

В хода на делото са приети и приложени като доказателства цялата административна преписка.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима/решението е връчено на 09.02.2021г., видно от приложеното по делото на лист 16 известие за доставяне, а жалбата е депозирана в КЕВР на 19.02.2021г./, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение № Ж- 65/28.01.2021г.. е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

Обжалваното решение на КЕВР е постановено по повод постъпила до Комисията жалба по реда на чл. 22 от ЗЕ. КЕВР е колективен орган , като решението ѝ е взето с седем гласа „за“, от които 4 гласа „за“ от присъстващите трима от членовете на Комисията със стаж в енергетиката, поради което Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решението /съгл. чл. 36 ал.1 т.1 вр. чл. 35 ал.2 т.1, ал.3 и ал.4 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация- обн., ДВ, бр. 43 от 12.06.2015 г., в сила от 12.06.2015 г., изм. и доп., бр. 19 от 11.03.2016 г., в сила от 11.03.2016 г./.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа-издател. Решението е издадено с посочено правно основание - чл. 22 ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ вр. чл. 147 ал.2 от Наредба № 3/13г за лицензиране на дейностите в енергетиката

В съответствие с чл. 22 ал.5 от ЗЕ, когато Комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.) . Съгл. чл. 22 ал.3 от ЗЕ, КЕВР може да съдейства за доброволно решаване на спора в двумесечен срок от подаване на жалбата. По преписката няма данни и не се твърди КЕВР да е упражнила това си право. Жалбата на КОМЕТА-1“ О. е изпратена от КЕВР за становище на [фирма].

По жалбата и предвид депозираното становище по нея. е изготвен доклад по случая от КЕВР /съгл чл.145 от Наредба 3/13г. /. Проведено е закрито заседание на КЕВР на 28.01.2021г., като е взето решение по жалбата /съгл. чл.147 от Наредба 3/13г. /. Въз основа на взетото Решение по т.2 от Протокол № 18/28.01.2021г. на закрито заседание, е издадено и обжалваното Решение № Ж-65/28.01.2021г.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Не се спори по делото, че [фирма] е титуляр на ИТН 2793826 като дружеството е небитов клиент на Ер Юг с клиентски № [ЕГН], за обект офис на туристическа

агенция, намиращ се в к.к. „Слънчев бряг“ , [улица], [община]. Установено е, че консумираната електроенергия от [фирма] се измерва със СТИ №[ЕИК]. Във връзка с подаденото възражение от страна на дружеството относно завишени сметки за консумирана електрическа енергия видно Доклад за извършена дейност от 12.10.2020 г., приложен по административната преписка - електроразпределителното дружество е извършило проверка на схемата за свързване в електромерното табло, където е поставено СТИ на горесцитираното дружество и не е установила нарушения относно измерването обаче, а не относно поставянето на уреда за измерване.

Мястото на средствата за търговско измерване на електрическа енергия, използвана от потребителите, е определено първоначално със Закона за енергетиката и енергийната ефективност в редакцията му обн. ДВ, бр. 64 от 1999 г. в чл. 93 във вр. с чл. 27 от Наредба за присъединяване към преносната и разпределителната мрежа на производители и потребители, съгласно която разпоредба електромерните табла се монтират на границата на имота, а самата граница на собственост между електрическите съоръжения на електроенергийното предприятие и на потребителя, се определя от начина на присъединяване и от вида на съоръженията в мястото на присъединяване.

В тази връзка е нормата на чл. 120 от Закон за енергетиката (обн. ДВ. Бр. 107 от 09.12.2003 г.). В ал. 1 от цитирания член е определено, че електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на съответната електроразпределителна, разположени до или на границата на имота на клиента, като мястото на средствата за търговско измерване се определя съгласно Наредба № 6, приета на основание чл. 116, ал. 7 от ЗЕ.

В чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 е регламентирана граница на собственост на съоръженията на оператора на разпределителната мрежа на ниско напрежение, а именно изходящите клеми на СТИ, а в чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6 е определено, че електромерното табло следва да бъде монтирано до или на границата на имота на клиента. В този смисъл практиката на Върховния административен съд (ВАС), а именно Решение № 2981 от 08.03.2021 г. по адм. дело № 6700 от 2020 г.

В същия смисъл са и Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на [фирма] (с ново наименование [фирма]), приети с Решение № ОУ-014 от 10.05.2008 г. на КЕВР, които са били действащи в хода на административното производство. Съгласно правилото на чл. 27, т. 1 от тях - средствата за търговско измерване се поставят на място, определено от електроразпределителното дружество до или на границата на имота на потребителя, а в т. 2 е посочено в общите части на жилищни сгради, етажна собственост.

В конкретния казус, СТИ е поставено във жилищна сграда, в режим на етажна собственост, като дружеството [фирма] не е част от нея. Нещо повече, в жалбата си Ер Юг потвърждава изложените от Комисията констатации, че СТИ не се намира на или до границата на имота на клиента (цит. „Изходящият електропровод ниско напрежение от електромерното табло, в което е монтиран СТИ, до сградата, в която се намира офисът на [фирма]..“ и „...електромерното табло, в което е монтирано СТИ, до сградата, в която се намира офисът на [фирма]... “), а е в съседна жилищна сграда. Следва да се вземе предвид, че съгласно § 3. ал. 1 и § 4. ал. 1 - СТИ, както и електромерните табла, които към момента на влизане в сила на ЗЕ са били собственост на потребителите, следва да бъдат изкупени от електропродразделителното

дружество. Противно на изложеното в жалбата на Ер Юг, с решението на КЕВР не са поставени условия и изисквания за придобиване на изходящия електропровод ниско напрежение. Признанието от страна на електроразпределителното дружество, че е монтирало електромерното табло през 2007 г. в жилищната сграда (цит. „...през 2007 г. електромерното табло е било монтирано в жилищната сграда, където се намира и в настоящия момент.“) е достатъчен довод пред настоящата инстанция за наличие на неспазване на нормативните изисквания за местоположението на СТИ, с което се измерва електрическата енергия, доставяна до [фирма], съгласно чл. 120 от ЗЕ. Следва да се вземе предвид, че е задължение на електроразпределителното дружество да монтира електромерното табло, съответно СТИ в него, до или на границата на имота на клиента.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от жалбоподателя пред КЕВР, нарушение, извършено от [фирма] са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева за настоящата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Н. Н. – юристконсулт и пълномощник срещу Решение № Ж- 65 от 28.01.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: